# Un germen creatiu

## L'Arxiu de Girona, amb un estudi de Fina Navarrete, dedica un llibre a l'AFIC, entitat "imprescindible" per explicar la història de la fotografia i cinematografia

L'Arxiu de l'Ajuntament de Girona i Rigau Editors amplien la col·lecció Girona Fotògrafs amb la publicació d'un nou llibre, el quinzè, dedicat a l'Agrupació Fotogràfica i Cinematogràfica de Girona (AFIC), una entitat que, nascuda l'any 1954, ha esdevingut "imprescindible" per explicar la història de la fotografia i la cinematografia amateur a la ciutat de Girona, com apunta Fina Navarrete, l'autora de l'estudi que precedeix l'àmplia selecció d'imatges que il·lustren el volum. Malgrat això, com també recalca, és una entitat que a dia d'avui es coneix poc i no compta amb cap gran estudi.

I no serà per la poca repercussió que va tenir l'entitat, coneguda popularment com l'AFYC –inicials d'Agrupación Fotográfica y Cinematográfica de Gerona y Provincia–, ans el contrari. El diari Los Sitios publicava el 9 de juny de 1954, pocs dies abans de la seva presentació en societat, la bona rebuda que tindria: "un éxito rotundo, ya que conocemos el entusiasmo que anima a los miembros de su Junta Directiva y a los aficionados que han seguido paso a paso los trabajos de la organización de la entidad, que en nuestra capital y provincia forman legión". I és que en aquells anys, el fenomen de l'associacionisme vivia un dels moments àlgids i, a més, va saber canalitzar les noves formes d'oci vinculades a la fotografia i al cinema dels gironins. En el cas de l'AFIC, va ser un petit grup impulsat per Joan Gil Olcina, Josep Buil Mayral i Xavier Puig Bofill el que va decidir tirar endavant les bases de la nova associació, descontents amb el veredicte del III Concurs Internacional de Fotografia de Girona, organitzat per l'Asociación Fomento del Turismo la tardor de 1953.

L'AFIC va situar la seva primera seu al carrer de les Ferreries Velles, però uns anys més tard, el setembre de 1961, l'entitat es va traslladar al destacat local del carrer Bonaventura Carreras Peralta, número 4 1r 2a, que disposava de biblioteca i d'un laboratori on podia treballar més d'una persona a la vegada. Entre altres detalls, es té coneixement que el 1959 l'AFIC tenia dos-cents socis, o que al 1963, ja amb tres-cents, es pagaven 10 pessetes mensuals. A l'època de màxima esplendor van arribar a tenir cinc-cents socis.

L'AFIC, que es conformava inicialment per tres seccions –Fotografia, Cinematografia i Cineclub–, es va dedicar a organitzar salons i concursos fotogràfics. Com destaca l'autora de l'estudi, els socis de les agrupacions, majoritàriament fotògrafs amateurs, trobaven en els concursos un gran al·licient per a la seva afició. Només començar, l'AFYC va organitzar el mateix any 1954 el IV Salón Internacional de Fotografia de Gerona que, tant per la seva dotació com pel prestigi dels fotògrafs participants, va ser un dels concursos més importants que es van fer a les comarques gironines i fins i tot en l'àmbit nacional, assegura Navarrete.

"Les agrupacions fotogràfiques van ser de vital importància en la formació de tota una generació de fotògrafs que trobaven en el món amateur uns coneixements als quals no podien accedir de forma reglada", destaca l'autora en el text. Pel que fa als professionals que se sap que van estar vinculats a l'agrupació des dels seus orígens i van fer el vincle entre el professional i l'amateur, destaquen Narcís Sans, Joan Boladeres, Juli Torres Monsó o Josep Buil Mayral.

Apassionats del setè artTot i que la fotografia va acaparar bona part de l'activitat de l'AFYC durant gairebé vint anys, l'interès pel cinema amateur ja es troba en les seves bases. I si bé al principi es feien les projeccions al

local del GEiEG al carrer Albereda, amb el nou local el cinema amateur va passar a ser una prioritat per a l'Agrupació. Com recull Fina Navarrete, l'activitat més popular de la secció eren les anomenades "vetllades cinematogràfiques dels divendres", en què es projectaven films rodats en 8 i 16 mm pels socis o membres d'altres agrupacions, amb col·loquis dirigits per Antoni Varés i, ja als anys seixanta, per Josep Buil al cinema Modern, Núria de Salt o Esplai.La importància de l'AFICFina Navarrete conclou aquest interessant treball remarcant que les agrupacions fotogràfiques, tant l'AFIC com altres del país, "van deixar un important testimoni d'una forma de fer fotografia estretament lligada als concursos i als salons, on la fotografia era concebuda com a art i moltes vegades com a testimoni d'allò social i humà". I més endavant subratlla que les agrupacions "van jugar un paper cabdal en la formació de la següent generació de fotògrafs, aquells que des de dins van trencar els motlles per donar definitivament un nou rumb a la fotografia i situar-la en l'òrbita del que s'estava fent en altres països".

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 27-01-2019, Pàgina 50

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1542187-un-germen-creatiu.html